

Lieve mensen,

De opname van Thom, op afgelopen maandag, in het Czaar Peterpunt, onderdeel van verpleeghuis de Wittenberg, is goed verlopen.

Ik heb Thom onderweg daar naar toe verteld dat we naar een soort buurthuis gingen, net als Quellijn, en dat we daar koffie konden drinken. Hij werd uiteraard heel hartelijk ontvangen en toen heb ik na vijf minuten gezegd dat ik even weg moest en zo zou terugkomen. Thom vond dat geen probleem. En ik ben onmiddellijk weg gegaan.

Helaas ben ik sindsdien niet meer terug geweest, omdat dit, gezien de ontwikkelingen toch niet verstandig lijkt.

Thom begrijpt totaal niet waar hij is en waarom hij daar is, maar hij voelt zich er redelijk thuis. Hij krijgt heel veel individuele aandacht om te zorgen dat hij zich daar prettig voelt. Hij heeft gezongen, naar mister Bean gekeken en hem nagedaan, mens-erger-je-niet-gespeeld, veel uit zijn boekjes verteld en laten zien, gedanst een schilderij gemaakt wat daar nu in de huiskamer hangt en nog meer. Hij loopt ook af en toe naar zijn eigen kamer om iets te pakken. Dat is voor hem duidelijk een plak die bij hem hoort.

Hij begrijpt het eigenlijk helemaal niet, hij weet niet waar hij is en waarom en ook niet waarom hij daar zo lang moet blijven. Maar toch gaat het behoorlijk goed. Boven verwachting. Hij heeft vandaag wel een periode gehad dat hij weg wilde, heel onrustig was en alleen nog maar daar mee bezig was. Later werd hij toch weer ontspannener, maar af en toe komt dat wegwillen weer terug.

Om die reden ben ik - helaas, helaas - er niet meer terug geweest nadat ik hem daar heb gebracht. Waarschijnlijk moet ik dat nog een tijd volhouden. Hij moet zich nu daar gaan thuisvoelen, daar veiligheid en geborgenheid ervaren en daarvoor is nodig dat ik weg blijf, omdat dat gevoel niet meer aan mij gekoppeld moet zijn en omdat ik het weggaangevoel zal oproepen en versterken.

Het is spannend, ik vind het moeilijk, maar het gaat eigenlijk beter dan verwacht.

De medewerkers van het Czaar Peterpunt zijn echt geweldig. Ze doen alles om te zorgen dat Thom zich prettig en thuis voelt, Thom krijgt een superbegeleiding. Ik ben geïmponeerd door hun inzet om het te laten lukken.

Het contact met de andere 5 bewoners lijkt ook goed te gaan. Dat heeft natuurlijk ook te maken met die andere bewoners.

Nu ik dit even teruglees klinkt het toch wat mat. Dat ligt aan het feit dat ik moe ben, en heel verdrietig ben en erg gespannen. Niet aan hoe het gaat, want het lijkt echt goed te gaan.

Voor mij voelt het toch vreselijk. Het voelt alsof Thom nu dood is, alsof dat nu gebeurd is. Hij is weg, uit mijn leven, ik mis hem meer dan ooit en hij zal nooit meer bij mij terugkomen. Toch is hij daar en zou ik hem zo willen ophalen, zeker als ik hoor dat hij soms weg wil en boos is. Maar ook mijn gevoel van angst en rouw zal moeten overgaan, daar is ook tijd voor nodig.

Een beetje somber allemaal, maar eigenlijk gaat het, gezien de omstandigheden, goed. Zo voel ik het ook. Ik heb absoluut het gevoel dat Thom nu op de beste plek zit die ik had kunnen vinden en daar gaat het mij uiteindelijk natuurlijk om. Maar het is een beetje moeilijk om de tevredenheid daarover te voelen in deze rot-situatie.

Ik vind het een beetje onaf verhaal, maar meer lukt me even niet. En toch wilde ik jullie even op de hoogte brengen.

Nog even een verzoek.

Het is geweldig als je bij Thom op bezoek zou gaan. Ik zou niets liever willen. Maar dat is nu nog niet verstandig, hij moet daar eerst helemaal thuis zijn.

Ik denk dat het heel snel wel kan, maar ook dan is het belangrijk om dat steeds even af te spreken, kort te sluiten met mij. Het is maar een kleine setting en belangrijk dat bezoek past binnen het geheel van die setting. Dus laat straks even aan mij weten of en wanneer je zou willen gaan, dan probeer ik daar een beetje overzicht op te houden en te kijken of het een beetje uitkomt. Het zal zich snel genoeg allemaal wel wijzen, denk ik.

Hartelijke groeten,

Sjef